INDEX SCHOLARVM AESTIVARVM

PVBLICE ET PRIVATIM

IN

VNIVERSITATE LITTERARVM IENENSI

INDE A DIE XVI M. APRILIS VSQVE AD DIEM XXXI M. AVGVSTI A. MDCCCLXVI

HABENDARVM

AVCTORITATE

PRORECTORIS MAGNIFICI

LEOPOLDI IMMANVEL RVECKERT

THEOLOGIAE DOCTORIS ET PROFESSORIS P. O.

ET

SENATVS ACADEMICI

EDITVS.

PRAEMISSVM EST

C. GOETTLINGII SPICILEGIVM ALTERVM

FRAGMENTORVM HESIODI.

IENAE

PROSTAT IN LIBRARIA BRANIANA.

1866

Anno MDCCCLV indici scholarum hibernarum praemisi spicilegium primum fragmentorum Hesiodi. Hodie emittam alterum.

Priusquam autem ad ipsa fragmenta accedo in honorem C. Keilii *τοῦ μακαρίτου* deque inscriptionibus Graecis si quis alius meritissimi nuper Portensis professoris clarissimi egregium aliquod inventum praemittam ad Hesiodum proprie pertinens.

Nempe MDCCCXLII L. Stephani Vaiae, forulo quodam haud ita longe sito ab antiquis Thespiis, detexit terminum quendam, quales multi quidem in Graecia inventi sunt, nullus tamen dignitate argumenti facile aequiparandus huic titulo. V. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands*. Lips. 1843. p. 74, ipse autem Stephani eius explicandi conatum non fecit. Habet autem ita

ΟΡΟΣΤΑΣ
ΓΑΣΤΑΣ
ΡΑΣΤΩΝΣ
ΟΥΤΑ ΠΑ
ΜΟΣΑ ΝΕΙ
ΣΙΟΔΕΙΩΝ

Quinquennio post C. Keilius Syllog. Inscript. Boeot. p. 94. rem agressus est et quidem strenue. Primum enim in ultimo tituli versu agnovit Hesiodi nomen, deinde cetera etiam probabiliter supplevit ita:

ΟΡΟΣΤΑΣ
ΓΑΣΤΑΣ [ΙΑ]
ΡΑΣΤΩΝΣΥΝ
ΘΥΤΑ[ΩΝΤ]ΑΝ
ΜΩΣΑ[ΝΤΩ]ΝΕΙ
ΣΙΟΔΕΙΩΝ. *)

Aliter paulo legit et supplevit Rangabé Antiquités helléniques tomo II. edito 1855 p. 587:

ΟΡΟΣΓΑΣ [ὅρος πάσας]
ΓΑΣΤΑΣΤΩΝΣΕ [γᾶς τᾶς τῶν σε-
ΒΑΣΤΩΝΣ [βαστῶν συν-
ΘΥΤΑΩΝΤΑΜ [θυτάων τᾶμ
ΜΩΣΑΩΝΕΙ [Μωσάων Εἰ-
ΣΙΟΔΕΙΩΝ σιοδείων]

Neglectis igitur iis quae minus recte legisse videtur Rangabés totus titulus sic videtur restituendus esse:

ὅρος τᾶς γᾶς τᾶς ἱερᾶς τῶν συνθυτάων τᾶμ
Μωσᾶν τᾶν Αἰσιοδείων

Formam enim *Αἰσίοδος* pro *Ἡσίοδος* Boeotorum Aeolensium esse testatus est Etymologus M. p. 452, 36. *ἀλλ' ἰδοὺ τὸ Ἡσίοδος καὶ ἡμίονος Αἰσίοδος καὶ αἰμίονος λέγουσιν* **(***οἱ Αἰολεῖς***) eamque formam antiquitus in**

---

*) Iterum tractavit hanc tabulam C. Keilius in Philologo T. XXV, fasc. II. p. 231.

re sacra traditam posteris etiam temporibus conservatam esse probabile est, de qua re aliter olim iudicavi Praef. ad Hesiodum p. XXII. ed. II. Videntur autem Musae hesiodiae esse eae, quae vulgo dicebantur Heliconiades, quibus Thespienses sacra faciebant sic dicta Muséa (Paus. IX. 31.); ad haec Thespiensia sacra pertinent tituli in Corp. Inscr. N. 1585 sq. Dictae sunt autem Musae hesiodiae ut Musae homericae (*Ὁμηρίδες Μοῦσαι*) ab Nonno Dion. XXXII, 183. Musae igitur hesiodiae tutelares deae fuisse videntur carminis epici didactici, cuius quasi princeps Hesiodus fuit in Graecia.

Nunc autem pergam in colligendis Hesiodi fragmentis.

VI.

Pausanias II, 26, 8: *ὁ δὲ τρίτος τῶν λόγων ἥκιστα, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀληθής ἐστιν, Ἀρσινόης ποιήσας εἶναι τῆς Λευκίππου παῖδα Ἀσκληπιόν. Ἀπολλοφάνει γὰρ τῷ Ἀρκάδι ἐς Δελφοὺς ἐλθόντι καὶ ἐρομένῳ τὸν θεόν, εἰ γένοιτο ἐξ Ἀρσινόης Ἀσκληπιὸς καὶ Μεσσηνίοις πολίτης εἴη, ἔχρησεν ἡ Πυθία·*

Ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν Ἀσκληπιὲ πᾶσιν,
Ὃν Φλεγυηῒς ἔτικτεν ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἱμερόεσσα Κορωνὶς ἐνὶ κραναῇ Ἐπιδαύρῳ.

οὗτος ὁ χρησμὸς δηλοῖ μάλιστα οὐκ ὄντα Ἀσκληπιὸν Ἀρσινόης, ἀλλὰ Ἡσίοδον ἢ τῶν τινὰ ἐμπεποιηκότων ἐς τὰ Ἡσιόδου τὰ ἔπη συνθέντα ἐς τὴν Μεσσηνίων χάριν. Cum Pausania comparandus est scholiasta Pindari ad Pyth. III, 14. *οἱ μὲν Ἀρσινόης οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν (Ἀσκληπιόν)*

εἶναι. Ἀσκληπιάδης δέ φησιν Ἀρσινόην Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρους, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς καὶ θυγάτηρ Ἐριῶπις·

Ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν ὄρχαμον ἀνδρῶν
Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσ' ἠϋπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.

καὶ Ἀρσινόης ὁμοίως·

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεσι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος·

Τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ, φράσσεν δ' ἄρα ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτ' ἄρ' Ἴσχυς ἔγημε Κορωνὶν
Εἰλατίδης Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.

(V. de hoc fragmento N. CXXV, ed. nostr.)

In his verbis scholiastae Boeckhius putavit post *θυγάτηρ Ἐριῶπις* deesse *καὶ Ἡσίοδος*, postea in verbis *καὶ Ἀρσινόης ὁμοίως* latere in *Ἀρσινόης* nomen alicuius poetae. Et recte quidem hoc ultimum; probabile est autem sic scripsisse scholiastam: *καὶ Ἡσίοδος ὁμοίως*, ut ad hunc poetam pertineant versus

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Vnde sequitur versus quos antea allegaverat scholiasta: *ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις κ. τ. ἑ.* non esse Hesiodi ut suspicatus erat Boeckhius.

VII.

Phlegon Trall. de mirab. 4. *Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλείταρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ Τειρεσίου τάδε κ. τ. ἑ.* Quid autem Hesiodus tradiderit de Tiresia valde incertum est.

VIII.

Procli Diadochi proleg. ad Hes. p. 4 ed. Ox. *ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. νῦν δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ λέξεων τὰς δεομένας σαφηνείας διερμηνεύωμεν καὶ εἴ τι περιττότερόν ἐστιν ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ταῦτα μετιόντων συμπαραλαμβάνοντες.* Hic addidit Cod. Dorvill. *Ρήσεις Ἡσιόδου μουσοπνόων στομάτων. ἄλλως.* Quis hoc adnotaverit ad Proclum nescimus, incertum etiam ex quo Hesiodi carmine expiscatus sit *μουσοπνόων στομάτων.* Indicavit *Rob. Unger* Sinide p. 108.

VIIII.

Etymol. M. v. *Λάταξ* p. 557. *Λάταξ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω στάξ καὶ λάταξ, ἡ μεγάλη σταγών. Ἡσίοδος.* Emendare voluit pro *Ἡσίοδος* Ruhnkenius *Ἡρωδιανός.* Haec autem originatio doctissimo Herodiano indigna esse videtur.

X.

Theophr. H. P. IX, 19, 2. *ὡς δή φασιν τὸ τριπόλιον καθ' Ἡσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν πρᾶγμα σπουδαῖον εἶναι.* Videtur Hesiodus *τριπέτηλον* dixisse. V. Hes. editionem meam p. 257.

XI.

Etym. Gud. v. *Ἄρκυς εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἱστᾶσι πρὸς θήραν λεόντων ἢ ἄρκτων ἢ ἐλάφων καὶ δασύνεται ἐκ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω, τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς α. Ἡσίοδος.* **Idem habet Etymolog. M. v.** *ἄρκυς* **usque ad** *εἴργω.* **Cf. Cramer. Anecd. Oxon. II, p. 336.**

LECTIONES

I. ORDINIS THEOLOGORUM

1. PROFESSORUM ORDINARIORUM.

CAROLUS AUGUSTUS HASE, D. *privatim* dd. senis hor. X *Historiam nostri temporis ecclesiasticam* enarrabit, *publice Seminarii theologici exercitationes* una cum collegis SS. VV. moderari perget die Iovis horis vesp. VIII et IX.

IO. CAR. ED. SCHWARZ, D. *privatim* quinis per hebd. diebus h. XI-XII *Ethicen christianam* docebit. *Publice seminarium homileticum* d. Mercurii h. XII, *catecheticum* die Saturni hora XI moderari perget ita quidem, ut cum illo *exercitationes liturgicae* coniungantur.

LEOPOLDUS IMMANUEL RÜCKERT, D. 1) *publice Polemicen evangelicam* tractabit bin. dd. (Lunae et Iovis) hora V pomerid.; 2) *privatim* a) *Iohannis evangelium* enarrabit sen. dd. hora VIII, b) *Theologiam biblicam* tradet sen. dd. h. IX, sing. dd. h. V pomeridiana. *Seminarii theologici* exercitationes moderabitur una cum Collegis VV. S. VV.

AUGUSTUS KOEHLER, D., h. t. Decanus, *privatim* 1) *librum Iobi* interpretabitur, quat. vel quinquies per hebd. h. VII; 2) *introductionem in Vetus Testamentum* tradet quinquies per hebd. h. IX vel XII; *publice Seminarii theologici* studia moderabitur una cum Collegis VV. S. VV. die Lunae inde ab h. VI vespertina.

B